

SJOUWKTJE LOORBACH:

"Krijssende zwervkatten bezorgen veel overlast"

Sjouwktje Loorbach ziet oedards haar inspanningen het aantal zwervkatten de laatste jaren sterk toernemen.

**WEHE-DEN HOORN - „Alles wat niet geboren wordt, hoeft ook niet te lijden.” Wijze woorden van Sjouwktje Loorbach (80) uit Wehe-den Hoorn. Ze zet zich al jaren in om het groeiende probleem van zwervkatten tegen te gaan. Ze geeft voorlichting en mensen met weinig inkomen kunnen op kosten van haar stichting Sociale Huis- dierenzorg de kater of poes laten castreren of steriliseren. Maar ondanks haar inzet gaat het niet goed. Volgens Loorbach laat het die renasiel in Zuidhorn zwervkatten gewoon lopen met alle gevolgen van dien. En daar maakt de kattenliefhebster zich enorm boos over.
door Yolanda Wals**

Een goed voorbeeld hoe het uit de hand kan lopen is Vierhuizen. Op meerdere plekken in het dorp hebben mensen overlast door zwervkatten gemeld. Bij de camping zouden zelfs zo'n honderd zwervkatten rondlopen. „En die jongen onder de bosjes weer verder. Het probleem wordt alleen maar groter. Maar bij het dierenasiel in Zuidhorn zeggen ze: waar moeten we met al die dieren heen? Daar hebben we geen plek voor! Maar daar ben je toch voor als asiel? Dan breid je maar tijdelijk even uit. Het enige wat het asiel in Zuidhorn doet, is de zwervkatten een bandje om de nek doen. Daarna laten ze de dieren weer lopen. Als ze überhaupt al op een melding af komen, want vaak moeten mensen meerdere malen naar het asiel bellen, voordat de dierenambulance eindelijk een keer komt.” Sjouwktje Loorbach is boos. Heel boos. Sinds de gemeenten Winsum en De Marne drie jaar geleden een contract hebben afgesloten met het dierenasiel in Zuidhorn in plaats van een hernieuwd contract met Meedhuizen, is het aantal zwervkatten sterk toegenomen. „Ik snap het wel. Gemeenten moeten bezuinigen en het asiel in Zuidhorn was goedkoper, maar uiteindelijk gaat het probleem van de vele zwervkatten de gemeenten nog veel meer kosten”, denkt de inwoner van Wehe-den Hoorn. Sjouwktje Loorbach heeft zich het lot van huisdieren altijd aangetrokken. Al veertig jaar besteedt ze elk vrij uurtje aan het vele dierenleed in de wereld. Al even lang heeft ze geen vakantie meer gehad, want met name in de vakantietijd begint de ellende. Mensen weten niet waar ze met hun huisdier naar toe moeten en laten het hier los. „In de vakantie tijd bracht ik altijd enorm veel zwervdieren naar het asiel. Vooral katten verwilderen snel en zorgen voor veel nakomelingen.” Daarom besloot de dierenliefhebster negen jaar geleden het probleem bij de bron aan te pakken. Het castreren en steriliseren van katten zorgt er in ieder geval voor dat er geen nakomelingen komen. En, 'alles wat niet geboren wordt, hoeft ook niet te lijden'. Loorbach: „Het klinkt misschien hard, maar ik blijf realistisch. Als een kat niet geplaatst kan worden, omdat het te zeer verwilderd is, laat ik hem inslapen. De dierenbescherming mag dat niet doen. In hun statuten staat dat zij geen dieren mogen doden. Zouden ze het wel doen, dan zouden ze veel leden kwijt raken. Ze zorgen dat de dieren gesteriliseerd of gecastreerd worden en laten ze daarna weer vrij. Maar jagers mogen de wilde zwervkatten vervolgens afschieten. Beetje krom.”

De stichting Sociale Huisdieren- zorg Noord-Nederland bevordert dat katten worden gesteriliseerd en gecastreerd. Een belangrijke doelgroep, die de stichting voor en heeft, zijn mensen die nauwelijks in staat zijn hun huisdier goed verzorgen of die van een mini- um inkomen rond moeten komen. De stichting schiet te hulp met voorlichting en in voorkomende gevallen wordt financieel een steentje bijgedragen in de kosten van castreren en steriliseren. In het verleden zijn er al in diverse plaatsen in de omgeving acties geest waarbij mensen hun dier gratis konden laten castreren of steriliseren. „Een succes”, noemt Loorbach deze acties. „Het probleem van zwervkatten nam af. In begin werd ik wel eens uitgelachen. 'U draagt water naar de zee', werd er tegen mij gezegd. Maar laat mij maar met kleine emmertjes sjouwen, dan kom ik er uiteindelijk wel. Het heeft geleid tot veel goeds in de regio. Op een bepaald moment waren we hier zelfs "zwervvrij".” Maar de laatste drie jaar begint Sjouwktje Loorbach zich steeds meer af te vragen of ze niet bezig is met water naar zee te dragen. Het probleem de zwervkatten neemt weer toe, omdat ze niet gevangen worden en vrij rond blijven lopen, Mensen hebben steeds meer last krijssende katers in de tuin en poesen, die op de tuinstoelen plassen. Loorbach: „Het is heel simpel: als er minder kittens worden geboren worden er ook meer dieren uit asiel gered. Als er een overschot aan kittens is, haalt niemand ze uit het asiel.” De dierenliefhebber zegt zelf nooit in de valkuil te zijn gestapt om alle zwervdieren op vangen en ze niet meer af te staan. „Dan heb je zo 40 tot 50 katten in huis. Nee, ik breng ze altijd het asiel. Je wilt niet weten hoe vaak ik de auto aan de kant van weg heb gezet, om mijn tranen de vrije loop te laten, als ik een lieve poes had afgeleverd bij het asiel.” Volgens de Wehester neemt het dumpen van huisdieren de laatste jaren toe. Mensen hebben geen geld meer voor het verzorgen van hun huisdier en moeten het kwijt. Een dier afstaan aan het asiel kost 85 euro en dat is voor minima vaak te veel. Dus worden ze maar in de natuur los gelaten. Iets wat Frouwktje Loorbach maar moeilijk kan aanzien. „Een dier heeft geen stem. Ondanks al het andere leed in de

wereld weiger ik om niet mijn verantwoordelijkheid te nemen voor het dierenleed." Voor haar vele goede werk ontving Loorbach vorig jaar een koninklijke onderscheiding. Daar is ze blij mee, maar het dierenleed is daar niet mee opgelost. Binnenkort wil ze met de burgemeesters of wethouders van de gemeenten Winsum en De Marne om tafel gaan zitten om hen te wijzen op het toenemende probleem van zwervkatten en om haar ongezoete mening te geven over het asiel in Zuidhorn, dat in haar ogen veel te weinig voor zwervdieren doet. „Er wordt sinds het nieuwe opvang- contract van drie jaar geleden niets meer opgevangen. Ik draag voor het eerst van mijn leven water naar de zee. Dat heb ik nooit gedaan en daar wil ik graag iets aan doen." Een onderzoek van de Universiteit van Wageningen heeft duidelijk gemaakt dat er tienduizenden, zo niet honderdduizenden zwervdieren in Nederland leven met een groot gebrek aan voedsel, schoon drinkwater en een veilig thuis. De dieren lopen continu de kans weggeschopt of doodgeschoten te worden. Een triest bestaan. Het onderzoek toont aan dat het probleem sterk onderschat wordt. Het jaarlijks afschieten van 8000 tot 13.500 zwervkatten door jagers wordt als een goedkope oplossing gezien. Loorbach: „Niets is minder waar. Om groei van de populatie tegen te gaan zullen de dieren gecastreerd en gesteriliseerd moeten worden. Dit zou de overheid verplicht moeten stellen, evenals het chippen van een dier."